

ROMANIA
TRIBUNALUL
SECȚIA CIVILA II
DE CONȚENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL
DOSAR NR.

DEFINITIVĂ SI IREVOCABILĂ

PRIN NERECURARE

SENTINTA NR.

Ședința publică din data de 8.11.2011

Președinte -

Grefier -

Pe rol fiind judecarea acțiunii, în fond după casare, având ca obiect - contestație act administrativ fiscal, formulată de reclamanta SC

SRL prin lichidator judiciar BNP

cu sediul în str. nr. bl. jud. Dolj în
contradictoriu cu pârâții D.G.F.P.PRAHOVA și A.F.P. ambele cu
sediul în str. cu nr. jud.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la data de 3.11.2011, consemnate în încheierea de ședința de la acea dată, care fac parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru a studia actele și lucrările dosarului a amânat pronunțarea la data de 8.11.2011.

TRIBUNALUL

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. reclamanta SC SRL solicitat în contradictoriu cu pârâții D.G.F.P. și A.F.P. pentru Contribuabilii Mici și Mijlocii anularea deciziei nr. emisă de DGFP, anularea deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. 2008 emisă de AFP pentru Contribuabilii Mici și Mijlocii Prahova, anularea raportului de inspecție fiscală încheiat la suspendarea executării Deciziei nr. 2008 până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

În motivarea cererii, a arătat reclamanta că prin Decizia nr. din 2008 s-a admis în parte contestația sa, însă pentru suma de 162 632 lei reprezentând diferență impozit pe profit, majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, TVA stabilită suplimentar la plată și majorări de întârziere aferente TVA de plată, contestația sa a fost respinsă.

Referitor la suma de 1800 de lei - contravaloare construcții - montaj aferentă anului 2003, impozit pe profit de 450 de lei, arată reclamanta că, deși în anul 2003 suma era nedeductibilă integral, la momentul efectuării controlului nu se mai putea pune problema nedeductibilității deoarece cheltuielile cu amortizarea centralei a operat în anii următori.

Centrala a fost montată într-un spațiu închiriat și cheltuiala cu amortizarea era deductibilă pe perioada contractului de închiriere.

Cu privire la suma de 1042 lei, în mod eronat s-a întocmit anexa nr. 1.5 calculul organelor fiscale bazându-se pe supoziția că mijloacele fixe în anul 2004 pentru care s-a aprobat deducerea de 20% au fost amortizate la valoarea integrală și nu la valoarea diminuată cu cei 20%.

Decizia de impunere nu respectă prevederile art. 87 Cod. Proced. Fiscală coroborat cu art. 43 (2) lit. e) din același act normativ.

Referitor la suma de 4359 lei arată reclamanta că procesorul în cauză a fost închiriat în scopul realizării de venituri cu o perioadă de grație de 3 luni la plata chiriei. Organele fiscale au invocat art. 19 alin. 1 și 21 din Codul Fiscal fără o analiză a situației economice reale. Data închirierii era similară cu punerea în funcțiune, prin urmare, se putea trece la amortizarea activului.

În ceea ce privește cheltuielile cu diverse bunuri în sumă de 2819 lei, în mod greșit organele fiscale au stabilit arbitrar că unele mijloace fixe sau obiecte de inventar nu au fost folosite de reclamantă în scopul realizării veniturilor.

Referitor la cheltuielile cu chiriile în sumă de 122 411 lei (anii 2005 – 2007) și la impozitul aferent în sumă de 19 585 lei, arată reclamanta că la adresa din str. _____ cu, în suprafață de 4223 m a deținut în calitate de chiriaș rezervoare de păcură în suprafață de 16,25 mp.

Suprafețele au fost destinate realizării de venituri impozabile.

Referitor la cheltuielile privind activele cedate în sumă de 80 961 lei și la impozitul pe profit aferent de 12 954 lei, arată reclamanta că această sumă a fost înregistrată prin diminuarea rezervei din reevaluare. Organele de inspecție fiscală trebuiau să se pronunțe cu privire la legalitatea deductibilității sau nedeductibilității sumei de 56 726 lei și nu să impoziteze o sumă ce nu a fost înregistrată nici măcar pe costuri.

În ceea ce privește impozitul pe profit în sumă de 5 4 62 lei stabilit suplimentar la control pentru anul 2006 arată reclamanta că dispozițiile OUG nr. 297/2000 trebuie interpretate în sensul de a acorda facilități celor ce reinvestesc profitul realizat. Scoaterea din evidență a mijlocului fix respectiv a fost determinată de un caz de forță majoră.

Referitor la TVS stabilită suplimentar în sumă de 33 551 lei susține reclamanta că în evidențele cadastrale, suprafețele închiriate, deși figurau ca și „fâneată” au fost utilizate în scop de depozitare, parcuri, etc.

Arată aceasta că pentru exercitarea dreptului de deducere deține document fiscal prevăzut de lege, respectiv factură fiscală.

Prin întâmpinarea formulată, parații au solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

La termenul de judecată din data de 28.04.2009 reclamanta a arătat că înțelege să renunțe la capătul de cerere privind suspendarea executării deciziei.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri și expertiză tehnică de specialitate contabilă.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele:

Prin Decizia nr. _____ 2008 a DGFP _____ s-a respins contestația formulată de reclamantă ca neîntemeiată pentru suma de 162 632 lei, reprezentând : 40 853 lei – diferență impozit pe profit; 39 443 lei majorări de

întârziere de 24 182 lei TVA și 58 154 lei majorări de întârziere aferente TVA de plată.

S-a reținut în urma controlului efectuat că în luna noiembrie 2003 reclamanta a evidențiat în contul contabil 628 cheltuieli de servicii executate de terți, suma de 18 000 000 lei (ROL) reprezentând contravaloare lucrări, montaj, centrală termică și instalație încălzire centrală în stația de carburanți.

Potrivit pct. 3.1. secțiunea 3, cap. III din Reglementările contabile simplificate armonizate cu directivele europene aprobate prin OMFP nr. 306/2002, cheltuiala de 18 000 000 lei trebuie introdusă în contabilitate în prețul de achiziție.

Reclamanta susține eronat că centrala a fost montată într-un spațiu închiriat pe perioada contractului de închiriere, în condițiile în care contractul de închiriere are ca obiect „teren, curți, construcții” și nu închirierea mijlocului fix.

Astfel, reclamanta a redus profitul impozabil pe anul 2003 cu această sumă, datorând impozit pe profit în sumă de 450 lei, la care se adaugă majorările aferente.

În ceea ce privește cheltuielile cu amortizarea în sumă de 28 285 lei, tribunalul reține următoarele:

Suma de 1042 lei rezultată din diferența dintre cheltuielile nedeductibile stabilite la control cu amortizarea mijloacelor fixe achiziționate în anul 2004, în sumă de 11 825 lei și cheltuielile nedeductibile stabilite de societate cu această amortizare în sumă de 10 783 lei.

Pentru achizițiile de mijloace fixe din anul 2004, reclamanta a aplicat cota de amortizare de 20% din valoarea acestora, rezultând valoarea de intrare a sumei egale cu deducerea de 20% (art. 24 alin. 12 din Legea nr. 571/2003).

În situația reclamantei, pentru mijloacele fixe achiziționate în anul 2004, deducerea suplimentară este de 177 238 lei și amortizarea fiscală de 48 427 lei, iar amortizarea contabilă – suma nedeductibilă – este în sumă de 60 322 lei.

Suma deductibilă este diferența dintre cele 2 valori (225 735 – 60 322 lei), sumă cu care se reduce profitul impozabil respectiv 165 413 lei. Suma calculată de reclamantă a fost de 166 455 lei astfel încât, prin scăderea sumei de 165 413 lei din 166 455 lei rezultă suma de 1 042 lei, sumă deductibilă cu care societatea a diminuat nejustificat profitul impozabil al anului 2004.

În ce privește suma de 4 359 lei, tribunalul reține următoarele:

Reclamanta a achiziționat în octombrie 2006 o instalație procesare biodiesel pe care a vândut-o cu factura nr. 01.2007 SC

SRL

Deși mijlocul fix nu a fost pus în funcțiune, în lunile noiembrie și decembrie 2006, reclamanta a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli de exploatare cu amortizarea mijlocului fix, în sumă de 27 243 lei. În mod corect deci, raportat la art. 19 alin. 1, art. 21, alin. 1, și alin. 3 lit. i din Codul Fiscal, coroborat cu art. 24 alin. 2 și alin. 11, organele fiscale nu au acordat dreptul de deducere pentru cheltuielile cu amortizarea înregistrată.

Reclamanta susține că mijlocul fix a fost închiriat în scopul realizării de venituri, cu o perioadă de grație de 3 luni de la plata chiriei însă, potrivit art. 19, 21 și 24 din Legea nr. 571/2003, cheltuielile sunt deductibile numai dacă sunt

efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, cheltuielile aferente amortizării, iar amortizarea fiscală se calculează începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil este pus în funcțiune.

Prin urmare, cheltuielile cu amortizarea în sumă de 27 243 lei, nefiind efectuate în scopul realizării de venituri (nefiind realizate venituri din folosința acestui mijloc fix) sunt nedeductibile fiscal.

Referitor la cheltuielile cu diverse bunuri, în sumă de 17 621 lei, tribunalul reține următoarele:

Potrivit art. 19 alin. 1 și art. 21 alin. 1 Cod Fiscal, profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile la stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare. Amortizarea, în limita prevăzută de art. 24 reprezintă o cheltuială cu deductibilitate limitată.

Art. 24 stipulează că, cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor acestui articol.

Organele fiscale au stabilit corect, față de dispozițiile legale menționate anterior că suma de 2168 lei – impozit pe profit suplimentar, aferent sumei de 13 552 lei nu este deductibilă fiscal în condițiile în care această ultimă sumă reprezintă achiziții de ceas, radio, bijuterii aur, costum, cămăși, cravată și butoni, bunuri acordate asociatului unic – administrator al societății reclamante.

~~În ceea ce privește cheltuielile cu chirile în sumă de 122 411 lei și impozitul pe profit de 19 585 lei, tribunalul reține următoarele:~~

~~Organul fiscal a constatat drept deductibile fiscal la calculul profitului impozabil suma de 27 411 lei reprezentând cheltuieli cu chirii pentru terenurile închiriate din~~

~~În ce privește terenurile închiriate din~~
tribunalul reține că terenul de 4223 mp a fost închiriat de reclamantă de la SC SRL potrivit contractului nr. 06.2006.

~~Reclamanta nu a făcut dovada existenței acestui spațiu ca sediu secundar (la ORC Prahova) și nici dovada faptului că ar fi fost desfășurat activitate pe suprafețele închiriate.~~

Potrivit art. 5 alin. 1 și 2 din Legea nr. 26/1990 mențiunile sunt opozabile terților de la data efectuării lor în registrul comerțului, iar o persoană nu poate opune terților acte sau fapte neînregistrate.

Referitor la cheltuielile privind activele cedate în sumă de 80 961 lei și la impozitul pe profit aferent de 12 954 lei, tribunalul reține că potrivit art. 24 alin. 1 Cod Fiscal, cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizate se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării.

Prin scoaterea din patrimoniu a imobilului „sediul firmă” în luna martie 2006 cu ocazia demolării în valoare de 177 046,82 lei, ca urmare a unui caz de forță majoră, a fost înregistrată o cheltuială cu activele cedate în sumă de 137 687 lei (56 726 lei și 80 961 lei rămasă neamortizată).

Suma de 137 687, 38 lei înregistrată în contul 6583 „cheltuieli privind activele cedate și alte operații de capital” nu reprezintă cheltuială deductibilă fiscal, nefiind efectuată în scopul realizării de venituri conform art. 21 alin. 1 Cod Fiscal, societatea nerealizând venituri prin demolarea clădirii.

Suma de 137 687 lei reprezintă o pierdere înregistrată de societate ca urmare a scoaterii din funcțiune a imobilului „sediul firmă” conform art. 24 alin. 15 Cod Fiscal.

Suma de 80 961 lei (diferența dintre suma de 137 687 lei și 56 726 lei pe care însăși reclamanta a considerat-o ca o cheltuială nedeductibilă fiscal) este nedeductibilă fiscal și este evidențiată în rulajul creditor al contului „alte rezerve” (cont 1068) prin diminuarea rezervelor din reevaluare (cont contabil 105) adică $105 = 1068$, deci rulaj debitor al contului 105, rezerve din reevaluare și nu cum eronat a arătat reclamanta.

Referitor la impozitul pe profit în sumă de 5462 lei, tribunalul reține că imobilul „sediul firmă” înregistrat în evidența contabilă în anul 2000 a fost scos din evidență în luna martie 2006 în baza autorizației de desființare nr. 2005.

Potrivit art. 24 din Legea nr. 571/2003, contribuabilii care au investit în mijloace fixe amortizabile sau în brevete de invenție amortizabile și care au dedus cheltuielile de amortizare reprezentând 20% din valoarea de intrare a acestora conform prevederilor legale la data punerii în funcțiune a mijlocului fix sau a brevetului de invenție, până la 30.04.2005 inclusiv, au obligația să păstreze în patrimoniu aceste mijloace fixe amortizabile cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de utilizare.

Imobilul nu a rămas în patrimoniul societății cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata de funcționare a acestuia, astfel încât organele fiscale în mod corect au recalculat impozitul pe profit aferent investițiilor (modernizărilor în valoare totală de 68 471 lei), pentru care au fost aplicate facilitățile fiscale (reducerea impozitului pe profit cu suma de 5462 lei), procedând la calculul majorărilor de întârziere în sumă de 10 370 lei.

Referitor la TVA de plată stabilit suplimentar în sumă de 33 551 lei, tribunalul, văzând dispozițiile art. 146 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 și pct. 46 alin. 1 din HG 44/2003, constată că, pentru suma de 3531 lei TVA deductibilă, reclamanta nu a prezentat facturile originale și nici facturi duplicate și doar xerocopii, astfel că nu are drept de deducere.

Referitor la suma de 23 155 lei TVA deductibilă fiscal, aferentă facturilor de chirie, emisă la SC tribunalul reține incidența dispozițiilor

Suma de 137 687, 38 lei înregistrată în contul 6583 „cheltuieli privind activele cedate și alte operații de capital” nu reprezintă cheltuială deductibilă fiscal, nefiind efectuată în scopul realizării de venituri conform art. 21 alin. 1 Cod Fiscal, societatea nerealizând venituri prin demolarea clădirii.

Suma de 137 687 lei reprezintă o pierdere înregistrată de societate ca urmare a scoaterii din funcțiune a imobilului „sediul firmă” conform art. 24 alin. 15 Cod Fiscal.

Suma de 80 961 lei (diferența dintre suma de 137 687 lei și 56 726 lei pe care însăși reclamanta a considerat-o ca o cheltuială nedeductibilă fiscal) este nedeductibilă fiscal și este evidențiată în rulajul creditor al contului „alte rezerve” (cont 1068) prin diminuarea rezervelor din reevaluare (cont contabil 105) adică $105=1068$, deci rulaj debitor al contului 105, rezerve din reevaluare și nu cum eronat a arătat reclamanta.

Referitor la impozitul pe profit în sumă de 5462 lei, tribunalul reține că imobilul „sediul firmă” înregistrat în evidența contabilă în anul 2000 a fost scos din evidență în luna martie 2006 în baza autorizației de desființare nr. 10.2005.

Potrivit art. 24 din Legea nr. 571/2003, contribuabilii care au investit în mijloace fixe amortizabile sau în brevete de invenție amortizabile și care au dedus cheltuielile de amortizare reprezentând 20% din valoarea de intrare a acestora conform prevederilor legale la data punerii în funcțiune a mijlocului fix sau a brevetului de invenție, până la 30.04.2005 inclusiv, au obligația să păstreze în patrimoniu aceste mijloace fixe amortizabile cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de utilizare.

Imobilul nu a rămas în patrimoniul societății cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata de funcționare a acestuia, astfel încât organele fiscale în mod corect au recalculat impozitul pe profit aferent investițiilor (modernizărilor în valoare totală de 68 471 lei) , pentru care au fost aplicate facilitățile fiscale (reducerea impozitului pe profit cu suma de 5462 lei), procedând la calculul majorărilor de întârziere în sumă de 10 370 lei.

Referitor la TVA de plată stabilit suplimentar în sumă de 33 551 lei, tribunalul, văzând dispozițiile art. 146 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 și pct. 46 alin. 1 din HG 44/2003, constată că, pentru suma de 3531 lei TVA deductibilă, reclamanta nu a prezentat facturile originale și nici facturi duplicate și doar xerocopii, astfel că nu are drept de deducere.

Referitor la suma de 23 155 lei TVA deductibilă fiscal , aferentă facturilor de chirie , emisă la SC tribunalul reține incidența dispozițiilor art. 145 alin. 2 lit a Cod Fiscal care stipulează că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor , dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Așa cum s-a arătat anterior, pentru facturile de chirie aferente spațiului închiriat în reclamanta nu are drept de deducere TVA în sumă de 18 050 lei întrucât nu s-a făcut dovada că respectivul spațiu a fost utilizat pentru desfășurarea activității societății comerciale (neavând declarat la ORC Prahova punct de lucru în acest spațiu închiriat).

art. 145 alin. 2 lit a Cod Fiscal care stipulează că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Așa cum s-a arătat anterior, pentru facturile de chirii aferente spațiului închiriat în str. reclamanta nu are drept de deducere TVA în sumă de 18 050 lei întrucât nu s-a făcut dovada că respectivul spațiu a fost utilizat pentru desfășurarea activității societății comerciale (neavând declarat la ORC punct de lucru în acest spațiu închiriat).

De asemenea, pentru bunurile achiziționate de societate - ceas, costum, cravată, cămașă, bijuterii - societatea nu are drept de deducere a TVA, aceste bunuri nefiind destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale societății.

În ceea ce privește majorările de întârziere aferente TVA în sumă de 43 365 lei, tribunalul reține că factura de avans marfă nr. 01.2007 în valoare de 1 500 590 lei emisă de SC SRL nu a fost achitată de reclamantă.

Astfel, nu s-a acordat dreptul de deducere a TVA în sumă de 239 590 lei aferentă acestei facturi, pentru perioada ianuarie - iulie 2007.

Diferența de TVA constatată suplimentar a fost anulată la data de 30.07.2007 când furnizorul a emis factura nr. 07.2007 de stornare a facturii de avans nr. 26.01.2007, însă pentru perioada 25.02.2007 - 25.08.2007 când suma de 239 590 lei TVA a fost datorată bugetului de stat au fost calculate majorări de întârziere de 43 365 lei raportat și la dispozițiile art. 134 ind. 1 și art. 134 ind. 2, precum și art. 145 din Codul Fiscal.

Tribunalul reține că, deși, raportul de expertiză contabilă este redactat într-o formă concisă, fără detalii excesive, acesta a atins obiectivele încuviințate de instanță și a răspuns acestora.

Mai mult, raportul de expertiză reprezintă una dintre probele procesului civil și nu o probă unică, singulară, el trebuind a fi coroborat cu restul probelor administrare în cauză, respectiv proba cu înscrisuri, având o valoare probatorie egală cu a celorlalte probe.

Pentru toate aceste considerente, tribunalul, în temeiul art. 18 din Legea nr. 554/2004 va respinge acțiunea ca neîntemeiată.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamanta și prin decizia 2010, Curtea de Apel Ploiești a admis recursul și a dispus casarea sentinței cu trimiterea cauzei spre rejudecare, pentru că în conformitate cu dispozițiile art. 212 c.p.c. să se efectueze o nouă expertiză în care să fie lămurite toate aspectele invocate de reclamantă prin acțiune și reiterate prin motivele de recurs.

Concret, să se stabilească dacă sumele de plată stabilite prin raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere sunt datorate.

Cu ocazia rejudecării cauzei, tribunalul a încuviințat executarea unei noi expertize contabile, însă reclamanta nu a achitat onorariul de expertiză considerent pentru care s-a dispus decăderea acesteia din proba potrivit art. 170 al. 3 c.p.c. Din înscrisurile depuse la dosar tribunalul reține că atât raportul de inspecție fiscală, cât și decizia de impunere sunt legale, reclamanta datorează diferențe suplimentare de plată la impozitul pe profit și la TVA.

Lucrările de construcții, montaj și instalație încălzire centrală se înregistrează pe cheltuieli treptat pînă la amortizare și prin urmare, această cheltuială nu este deductibilă fiscal, potrivit art. 11 din Legea 414/2002.

Reclamanta a dedus suplimentar 20% din valoarea de intrare a mijloacelor fixe (în sumă totală de 28.285 lei și la impozitul pe profit aferent de 4619 lei), întrucât aceste cheltuieli reprezintă cheltuieli cu amortizarea contabilă a mijloacelor fixe.

Cu privire la instalația de procesare - diesel pe care reclamanta a vândut-o ulterior la 03.11.2007 s-a constatat că reclamanta a înregistrat cheltuieli de exploatare cu amortizarea acestui mijloc fix, fără ca acesta să fie pus în funcțiune. Pentru acest considerent, nu se acordă drept de deducere pentru cheltuiala cu amortizare, potrivit dispozițiilor art. 19 al.1, art.21 al.1 și al.3 lit e din Cod Fiscal.

Cheltuielile cu diverse bunuri în suma 17621 lei și impozitul pe profit aferent de 2819 lei (mașina de spălat și televizor) s-a constatat că aceste bunuri au fost destinate activității societății, considerent pentru care în mod corect organele fiscale au admis contestația pentru impozitul pe profit suplimentar în suma de 651 lei.

Pentru celelalte bunuri, bijuterii, aur, costum, cravata și butoni, înregistrate pe cheltuieli în anul 2005, în mod corect, s-a stabilit că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece nu sunt destinate activității societății.

Cu privire la terenurile închiriate din organele fiscale au acceptat susținerea reclamantei privind folosirea acestora ca spații pentru desfășurarea activității (parcare, construcții) și prin urmare contestația a fost admisă pentru suma 4835 lei, reprezentând impozit pe profit, cât și pentru majorările de întârziere aferente.

În ce privește terenurile închiriate din tribunalul reține că terenul de 4223 mp a fost închiriat de reclamantă de la SC SRL potrivit contractului nr. 1.06.2006.

Reclamanta nu a făcut dovada existenței acestui spațiu ca sediu secundar (la ORC-Prahova) și nici dovada faptului că ar fi fost desfășurat activitate pe suprafețele închiriate.

Potrivit art. 5 alin. 1 și 2 din Legea nr. 26/1990 mențiunile sunt opozabile terților de la data efectuării lor în registrul comerțului, iar o persoană nu poate opune terților acte sau fapte neînregistrate.

Referitor la cheltuielile privind activele cedate în sumă de 80 961 lei și la impozitul pe profit aferent de 12 954 lei, tribunalul reține că potrivit art. 24 alin. 1 cod Fiscal, cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizate se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării.

Prin scoaterea din patrimoniu a imobilului „sediul firmă” în luna martie 2006 cu ocazia demolării în valoare de 177 046,82 lei, ca urmare a unui caz de forță majoră, a fost înregistrată o cheltuială cu activele cedate în sumă de 137 687 lei (56 726 lei și 80 961 lei rămasă neamortizată).

Suma de 137 687, 38 lei înregistrată în contul 6583 „cheltuieli privind activele cedate și alte operații de capital” nu reprezintă cheltuială deductibilă fiscal, nefiind efectuată în scopul realizării de venituri conform art. 21 alin. 1 Cod Fiscal, societatea nerealizând venituri prin demolarea clădirii.

Suma de 137 687 lei reprezintă o pierdere înregistrată de societate ca urmare a scoaterii din funcțiune a imobilului „sediul firmă” conform art. 24 alin. 15 Cod Fiscal.

Suma de 80 961 lei (diferența dintre suma de 137 687 lei și 56 726 lei pe care însăși reclamanta a considera-o ca o cheltuială nedeductibilă fiscal) este nedeductibilă fiscal și este evidențiată în rulajul creditor al contului „alte rezerve” (cont 1068) prin diminuarea rezervelor din reevaluare (cont contabil 105) adică $105=1068$, deci rulaj debitor al contului 105, rezerve din reevaluare și nu cum eronat a arătat reclamanta.

Referitor la impozitul pe profit în sumă de 5462 lei, tribunalul reține că imobilul „sediul firmă” înregistrat în evidența contabilă în anul 2000 a fost scos din evidență în luna martie 2006 în baza autorizației de desființare nr. 2005.

Potrivit art. 24 din Legea nr. 571/2003, contribuabilii care au investit în mijloace fixe amortizabile sau în brevete de invenție amortizabile și care au dedus cheltuielile de amortizare reprezentând 20% din valoarea de intrare a acestora conform prevederilor legale la data punerii în funcțiune a mijlocului fix sau a brevetului de invenție, până la 30.04.2005 inclusiv, au obligația să păstreze în patrimoniu aceste mijloace fixe amortizabile cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de utilizare.

Imobilul nu a rămas în patrimoniul societății cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata de funcționare a acestuia, astfel încât organele fiscale în mod corect au recalculat impozitul pe profit aferent investițiilor (modernizărilor în valoare totală de 68 471 lei) , pentru care au fost aplicate facilitățile fiscale (reducerea impozitului pe profit cu suma de 5462 lei), procedând la calculul majorărilor de întârziere în sumă de 10 370 lei.

Referitor la TVA de plată stabilit suplimentar în sumă de 33 551 lei, tribunalul , văzând dispozițiile art. 146 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 și pct. 46 alin. 1 din HG 44/2003, constată că, pentru suma de 3531 lei TVA deductibilă, reclamanta nu a prezentat facturile originale și nici facturi duplicate și doar xerocopii, astfel că nu are drept de deducere.

Referitor la suma de 23 155 lei TVA deductibilă fiscal , aferentă facturilor de chirie , emisă la SC _____ tribunalul reține incidența dispozițiilor art. 145 alin. 2 lit a Cod Fiscal care stipulează că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor , dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Așa cum s-a arătat anterior, pentru facturile de chirie aferente spațiului închiriat în _____ nu are drept de deducere TVA în sumă de 18 050 lei întrucât nu s-a făcut dovada că respectivul spațiu a fost utilizat pentru desfășurarea activității societății comerciale (neavând declarat la ORC Prahova punct de lucru în acest spațiu închiriat).

De asemenea, pentru bunurile achiziționate de societate – ceas, costuț, cravață, cămașă, bijuterii – societatea nu are drept de deducere a TVA, aceste bunuri nefiind destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale societății.

În ceea ce privește majorările de întârziere aferente TVA în sumă de 43 365 lei, tribunalul reține că factura de avans marfă nr. _____ 2007 în valoare de 1 500 590 lei emisă de SC _____ SRL nu a fost achitată de reclamantă.

Astfel, nu s-a acordat dreptul de deducere a TVA în sumă de 239 590 lei aferentă acestei facturi, pentru perioada ianuarie - iulie 2007.

Diferența de TVA constatată suplimentar a fost anulată la data de 30.07.2007 când furnizorul a emis factura nr. _____ 07.2007 de stornare a facturii de avans nr. _____ din 26.01.2007, însă pentru perioada 25.02.2007 - 25.08.2007 când suma de 239 590 lei TVA a fost datorată bugetului de stat au fost calculate majorări de întârziere de 43 365 lei raportat și la dispozițiile art. 134 ind. 1 și art. 134 ind. 2, precum și art. 145 din Codul Fiscal.

Tribunalul reține că, deși, raportul de expertiză contabilă este redactat într-o formă concisă, fără detalii excesive, acesta a atins obiectivele încuviințate de instanță și a răspuns acestora.

Mai mult, raportul de expertiză reprezintă una dintre probele procesului civil și nu o probă unică, singulară, el trebuind a fi coroborat cu restul probelor administrare în cauză, respectiv proba cu înscrisuri, având o valoare probatorie egală cu a celorlalte probe.

Pentru toate aceste considerente, tribunalul, în temeiul art. 18 din Legea nr. 554/2004 va respinge acțiunea ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge ca neîntemeiată acțiunea formulată de reclamantă SC

SRL prin lichidator judiciar BNP

cu sediul în _____ str. _____ ca nr. _____ bl. _____ parter, jud. _____

în contradictoriu cu pârâții D.G.F.P. I _____ și A.F.P. _____ mbele cu _____

sediul în _____ str. _____ cu nr. _____ , jud. _____

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică, azi 08.11.2011

PREȘEDINTE

GREFIER

RED A.M.B/ TEHNORED
4 EX/15.02.2012

